

Temmuz Ağlıyor

— gonulgozu · 14 Haziran 2014

SANKİ TEMMUZ PEMBE BİR NEHRİN KİYİSİNDA;
BEYAZ,SICAK BİR TEMMUZ
UZANMIŞ UPUZUN ,BOYLU BOYUNCA
SANKİ GÜNEŞTEN MEDET UMUYOR.

SANKİ SARI ,SAPSARI BİR ÇIKMAZ SOKAK YOKLUĞUN
NE YÖNE ÇEVİRSE BAŞINI SEVDA
VARDIĞI HER YOLU SANA ÇIKIYOR.

TÜM SIRLARI SIRTINDA,SIRDAŞ ARIYOR KENDİNE GECE
YALNIZLIĞINI PAYLAŞACAK BİR SES,BİR NEFES
ŞARKILARINI SÖYLERKEN HECE HECE
ATEŞ BÖCEKLERİNE SEYRE DALIYOR.

YALNIZLIĞIN ORTASINDA BİR GÜL YÜZLÜ
İNCE BİR TEBESSÜM DUDAĞINDA,
SENLİ GÜNLERDEN KALMA
SANKİ KIRILMIŞ
SANKİ YIKILMIŞ
SANKİ AĞLIYOR.

2002